Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 191 (2438) ▪ Четвер, 19 жовтня 2000 року ▪ Ціна договірна

Біле багатство подільського чорнозему

Ми приїхали на буряковий лан товариства «Полква» в «історичний момент» — на солодких копальнях завершувалася робота.

(Матеріал читайте на 8-й стор.).

▪ *1745 р. Помер англійський письменник Джонатан Свіфт.*

▪ *1848 р. У Львові відбувся собор (з'їзд) українських вчених Галичини.*

▪ *1906 р. Народився поет — сатирик і гуморист Сергій Воскрекасенко.*

▪ *1916 р. В Одесі народився майбутній піаніст Еміль Гілельс.*

▪ *1920 р. Засновано Білоцерківський сільськогосподарський інститут (Київська область).*

19 жовтня

Свідчення великого інтересу

«Мій візит — ознака великого інтересу Бундестагу до співробітництва з Верховною Радою України», — заявив учора під час зустрічі з першим заступником Голови ВР України Віктором Медведчуком віце-президент Бундестагу ФРН Герман Отто Зольмс. Він повідомив, що навесні наступного року до Києва приїде делегація Комітету з питань зарубіжної політики Бундестагу, а потім і Президент Бундестагу. До речі, тільки протягом минулої сесії ВР відбулося близько 50 заходів, у яких брали участь українські та німецькі парламентарії. На думку В. Медведчука, ці цифри свідчать самі за себе. Він подякував за допомогу, що її надали німецькі колеги під час розробки стратегічних законодавчих актів України, які визначать майбутнє нашої держави. Пан Зольмс зауважив: Німеччина зацікавлена, аби Україна якомога швидше надолужила те, що не було зроблено минулими роками.

«Чорнобильський» санаторій на Мадагаскарі — це реально

Можливо, на далекому Мадагаскарі збудують санаторій, де оздоровлюватимуться українські діти, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Принаймні таку ідею висунув під час зустрічі із заступником Голови Верховної Ради Степаном Гавришем віце-президент Національної асамблеї Республіки Мадагаскар Жан-Ежен Вонінахітсі. Сторони домовилися також про інтенсифікацію міжпарламентських стосунків, зокрема про створення спільної міжпарламентської групи. Крім того, гості запропонували дружити містами. Й уже висунули, зі свого боку, кандидатуру міста Ментірано, мер якого Себані Норбер був у складі делегації. Під час розмови досягнуто попередньої домовленості про візит української парламентської й бізнесової делегації на Мадагаскар.

Малюймо бюджет у реалістичній манері

Ранкове і денне засідання 18 жовтня

Проект держбюджету України на 2001 рік, як і має бути, викликав шквал зауважень у сесійній залі та на площі перед Верховною Радою, де зібралося чимало пікетувальників з вимогами забезпечити належне фінансування соціальної сфери, науки, освіти тощо. Під час перерви у сесійному засіданні з ветеранами війни та праці й науковцями, які прийшли до стін парламенту, зустрілися Голова Верховної Ради Іван Плющ та Прем'єр-міністр Віктор Ющенко.

Головне, що турбувало народних депутатів, — наскільки реальний і соціально-спрямований запропонований урядом документ. Однак більшість парламентаріїв, як і профільний бюджетний комітет, запропонували Верховній Раді схвалити бюджет у першому читанні. Крім того, І. Плющ, зустрівшись з пікетувальниками, підтримав вимоги науковців і доручив профільним комітетам «вивчити проблему і знайти можливість її розв'язання».

Під час роботи над законопроектом було розглянуто більш як 700 пропозицій. На основі їх аналізу бюджетний комітет ВР виробив певні зміни і доповнення до держбюджету. За словами голови Комітету з питань бюджету Олександра Турчинова, пропонується збільшити доходи і видатки бюджету, встановивши їх у сумі 41 млрд. 878 млн. гривень, тоді як в урядовому законопроекті — 41 млрд. 388 млн. гривень.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Колеги домовилися

Делегація парламенту Молдови на чолі з віце-спікером Вадимом Мішиним, що кілька днів перебувала в Києві, досягла мети свого приїзду. Принаймні так стверджують і гості, й господарі — народні депутати. А мета полягала в розв'язанні двох проблем, що нині обтяжують двосторонні відносини.

Зокрема, молдовський парламент досі не ратифікував підписаний у серпні 1999 року міждержавний Договір про держкордон. З договором вийшло невеличке непорозуміння. Згідно з документом і доданими до нього протоколами Україна отримала у власність семикілометрову ділянку автошляху Одеса—Ізмаїл, що заходить на молдовську територію.

(Закінчення на 5-й стор.).

Я вам пишу...

З ким розмовляв мій телефон?

Раніше наприкінці кожного місяця абоненти отримували повідомлення про сплату за телефон. Там було вказано дату, кількість хвилин, суму і номер телефону абонента, з яким відбулася розмова. Все було чітко і зрозуміло. Тепер папірець надходить без номерів телефонів. Я звернувся у відділення зв'язку, аби перевірити правильність нарахування. За таку цінну інформацію мені запропонували заплатити гривню двадцять. І тут намагаються урвати.

Тарас РІДУШ.

Чернівці.

! У номер

Бартеру менше, а грошенят у казні більше

Частка бартеру під час розрахунків за вісім місяців скоротилася в Україні майже наполовину, повідомив Державний комітет статистики. За обсягу випуску продукції на суму 82,8 млрд. грн. частка бартерних розрахунків становила трохи більш як 18,5 відсотка.

Найбільше грошових надходжень за відвантажену продукцію відзначено у чорній металургії, хімічній та нафтохімічній галузях. А це означає, що зросте й фінансове наповнення бюджетів усіх рівнів.

Не літак. Мрія

Військово-транспортний літак Ан-70 успішно пройшов перший етап програми державних і сертифікаційних літних випробувань.

Уперше в історії авіації 120-тонна машина літала з мінімальною швидкістю, характерною для ультралегкого літака — 98 км за годину. До того ж Ан-70 виходив і пілотувався на кутах атаки, раніше доступних лише для винищувачів. Літак не звалювався на крило і з одним вимкненим двигуном.

Тож можна твердити, що Ан-70 безпечний за всіх режимів польоту.

▪ *1408 осіб загинуло від пожеж в Україні за минулі дев'ять місяців.*

▪ *153 особи отруїлися грибами, дев'ятеро померло в Дніпропетровській області з початку цього року.*

▪ *На суму більш як 17 млн. грн. конфіскували українські митники валюти за нинішній рік.*

▪ *268 гірників загинуло на шахтах України з початку року.*

ФРН зацікавлена, щоб ми якомога швидше надолужили згаяне

P. S.

«Молитовник» для депутатів

Вечірнє засідання 17 жовтня

Парламентська хроніка

17 жовтня тривало обговорення проекту закону про Регламент Верховної Ради України. З доповіддю виступив заступник голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи ВР Сергій Сас. Про альтернативний проект доповідала народний депутат Зореслава Ромовська.

У запропонованих проектах автори намагалися зберегти все конструктивне, що вже напрацьовано, та обгрунтувати погоджені процедури, які забезпечать кожному парламентарієві рівні права у процесі законотворення, убезпечать від випадковостей та сваволі.

Крім того, у Регламенті має бути відображено і майбутні зміни до Конституції, пов'язані з імплементацією результатів референдуму.

Саме довкола цього і точилися дебати під час обговорення проектів. «Більшість» і «меншість», або опозиція, присутні в парламенті лише дефакто, а не де-юре, наголошували народні депутати. І дуже важливо, розробляючи ці положення у Регламенті, запобігти можливостям «політичних «абортів», жертвами яких можуть стати певні політичні сили».

Після детального і конструктивного обговорення, за словами Івана Плюща, цього воістину депутатського «молитовника», парламентарі дійшли згоди: доручити профільному комітету продовжити роботу над Регламентом з тим, щоб подати один узгоджений варіант, де було б враховано і результати розгляду альтернативних проектів.

На сесії обговорено проект закону про внесення змін до Закону України «Про промислово-фінансові групи в Україні». Названий закон чинний з 1995 року, але за п'ять років жодної промислово-фінансової групи в Україні не зареєстровано. Це пояснюється передусім обтяжливою процедурою створення ПФГ та умовою вже на другому році функціонування довести рівень реалізації продукції до 100 тисяч доларів.

Запропонований проект, хоч і було піддано грунтовній критиці, лібералізує умови створення ПФГ.

Розглянуто також проекти законів про внесення змін до Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (пропонується відстрочка священнослужителям зареєстрованих релігійних організацій), проект закону про страховий фонд документації України, проекти законів про внесення змін до законів про списання заборгованості зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) платників податків у зв'язку з реформуванням сільськогосподарських підприємств та про врегулювання заборгованості за бюджетними позиками, наданими реформованим сільськогосподарським підприємствам через обслуговуючі, заготівельні і переробні підприємства.

Не підтримали народні депутати під час обговорення проект закону про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (щодо недоцільності встановлення квот на імпорт продукції тваринництва).

Анатолій КАРАСЬ.

Малюймо бюджет у реалістичній манері

Ранкове і денне засідання 18 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Майже вдвічі плановано скоротити доходи і видатки спеціального фонду — 4,9 млрд. гривень проти 8,4 в урядовому законопроекті. Це, зокрема, дасть змогу додатково спрямувати на соціальну сферу — охорону здоров'я і освіту — 1,5 млрд. гривень.

У розділі про місцеві бюджети пропоновано (як експеримент і перший етап бюджетної реформи) 168 містам обласного значення надати право прямих відносин з державним бюджетом без посередництва обласних бюджетів. А також — чітко розмежувати повноваження на здійснення видатків між органами державної влади та місцевого самоврядування, зокрема всередині самої системи місцевих бюджетів.

У проекті постанови, підготовленому бюджетним комітетом ВР, уряду спільно з парламентом пропонується перевірити реальність обсягу надходження коштів від приватизації майна; у розрахунках доходної частини врахувати пропозиції щодо збільшення надходжень на 489,9 млн. гривень; передбачити фінансове забезпечення у 2001 році судової реформи; збільшити трансферт до місцевих бюджетів на 1 млрд. гривень, які мають спрямовувати на освіту, охорону здоров'я тощо.

Голова Рахункової палати Валентин Симоненко наголосив, що у проекті держбюджету-2001 є проблеми прихованого дефіциту та інфляції. За його словами, зростання ВВП і відповідно значну частину бюджетних надходжень буде забезпечено інфляційною складовою. Зростання ВВП прогнозовано на рівні чотирьох відсотків, а реальної зарплати — двох. На його погляд, запропонований урядом документ ще «сирий» і потребує серйозного доопрацювання», але може бути схвалений у першому читанні.

Крім проекту постанови про держбюджет-2001, внесеного бюджетним комітетом, на розгляд народних депутатів також було подано альтернативні проекти. Фракція «Яблуко» та депутат Володимир Моісеєнко (КПУ) пропонували визнати законопроект як неприйнятний, а позафракційний депутат В. Коломойцев — відправити його на повторне перше читання. Голосування має відбутися сьогодні.

Уряд, за словами міністра фінансів І. Мітюкова, в цілому підтримав висновки бюджетного комітету ВР, однак заперечує, зокрема, проти перерозподілу коштів між загальним і спеціальним фондами.

З звітом про діяльність Фонду державного майна з виконання державної програми приватизації в 1999 році виступив його голова Олександр Бондар. За даними О. Бондаря, 1999 року від продажу об'єктів на оголошених фондом конкурсах та аукціонах надійшло 843 млн. грн., що становить 86 відсотків від планового завдання. За вісім місяців 2000 року до держбюджету надійшло лише 1 млрд.300 млн. грн. за плану 2,5 млрд. І саме через невиконання попередніх планів приватизації парламентарії сумніваються в реальності приватизаційних 9 млрд. грн., закладених у проекті держбюджету-2001.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Операція «Центуріон» тягне на десять років

Кримінал

Наша газета вже повідомляла, що 11 жовтня у Ганновері під час спроби зняти з банківського рахунку 50 тисяч німецьких марок було заарештовано колишнього голову ради акціонерів «Градобанку», народного депутата України Віктора Жердицького. Його звинувачують у зловживанні довірою та шахрайстві з 87 мільйонами німецьких марок, призначених для компенсаційних виплат остарбайтерам. Якщо суд відбудеться у Німеччині й вину народного депутата буде доведено, то йому загрожує 10 років позбавлення волі. За словами посла України в Німеччині Анатолія Пономаренка, В. Жердицький і надалі відмовляється від контактів із представниками посольства.

В той самий час загострилося бажання Генпрокуратури України всадовити народного депутата на лаву вітчизняного суду. Генпрокурор Михайло Потебенько зазначив: «Немає сумнівів, що Німеччина передасть В. Жердицького Україні, про це в нас є домовленість». Та навряд чи народного депутата буде передано до рук українського правосуддя раніше, ніж Верховна Рада дасть згоду на його арешт. Нині відповідне прохання Генпрокурора розглядають у Комітеті з питань Регламенту, депутатської етики і організації роботи Верховної Ради. М. Потебенько наголошує, що матеріали слідства цілком підтверджують те, що йому інкримінують: розкрадання В. Жердицьким валютних коштів у особливо великих розмірах, котрі із використанням фіктивних документів переховували з «Градобанку» на рахунки його власної офшорної компанії «Центуріон», зареєстрованої в Гонконгу. Далі ці кошти переховували на рахунки у швейцарському банку, якими розпоряджався безпосередньо В. Жердицький. Незрозуміло тільки, чому Генпрокуратура згадала про цю справу лише після арешту депутата німецькими слідчими органами.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Щоб не стати картою в чужій грі

Заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш зустрівся з депутатом Європарламенту Пааво Вайриненом. Депутат вивчає можливості розвитку державних інституцій нашої країни. Степан Гавриш поінформував пана Вайрінена про зміни, які відбуваються в українській політичній системі, та проблеми, пов'язані з процесом реформування. На його думку, вдосконалення роботи владних структур приведе до зменшення «тінізації не тільки економіки, а й політики».

У розмові сторони торкнулися й проблеми безпеки. С. Гавриш наголосив: українська влада демонструє своє бажання співробітничати з НАТО, бо саме ця організація є одним з основних гарантів нашої безпеки та незалежності. Але ми хотіли б мати чіткіше розуміння своїх перспектив, зокрема й у Європі. Україна занепокоєна можливим виникненням «оксамитової» завіси між нею та її традиційними партнерами. Нині ми перебуваємо «в одному таборі», але ситуація може змінитися після їх вступу до ЄС. «Головне, щоб Україна не стала геополітичною картою у відносинах Європи з Росією», — наголосив Степан Гавриш.

Скоріше... суддю!

Коментар

Пристрасті, що розгорілися між газетою «Сільські вісті» і державними структурами, потребують якнайшвидшого втручання судді. Чесного, авторитетного і безкомпромісного.

Супроти могутнього і незрушного державного муру — податкової служби — з кожним днем зростають лави захисників селянської газети. Нещодавно з трибуни Верховної Ради газету захищали Олександр Мороз, Ніна Марковська, Іван Бокий. А в приміщенні Національної спілки журналістів України на пресконференції, котру проводила редакція «Сільських вістей», інтереси газети відстоювали Борис Олійник, Степан Хмара, Костянтин Ситник та інші відомі політики. Лунали заклики звернутися по допомогу до міжнародних інстанцій.

Суть конфлікту така: податкова адміністрація пред'явила редакції претензії за те, що вона не сплатила податок на прибуток за отримане кілька років тому майно від видавництва «Радянська Україна», а згодом — за квартири, куплені для своїх працівників. В останньому редакція керувалася підпунктом «ж» пункту 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» від 26 грудня 1992 року. А цей підпункт гласить: до сукупного оподатковуваного доходу, одержаного громадянами в період, за який здійснюється оподаткування, не включаються суми, одержані в результаті успадкування і дарування.

Остаточно заспокоїло редакцію роз'яснення поважної інстанції — Міністерства юстиції України, яке підтвердило правильність трактування «горезвісного» підпункту. Щоправда, роз'яснення, підписане заступником міністра В. Стичинським, завершувалося так: «Певний висновок з конкретного питання можна надати після ретельного вивчення відповідних документів». А в редакції не звернули уваги на цю приписку.

Аж ось гримнув грім. У червні цього року ДПА прийняла рішення: стягнути з редакції штрафних санкцій на суму 1 млн. 667 тисяч гривень. А всього вже стягнуто майже 3 млн. гривень.

Удар болючий, але не смертельний для такої популярної газети, редакція якої вміє заробляти гроші. Та стягнення штрафних санкцій відбулося через блокування усіх рахунків редакції, перешкодами у виході газети. Це й породило політичний підтекст акції проти редакції.

Не вдаючись глибоко й детально в суто бухгалтерські нюанси цієї справи, зауважу: згідно зі згаданим декретом все ж мав бути нарахований і перерахований до бюджету податок передусім за квартири. А окрім цього мали бути нараховані й сплачені податки на прибуток, ПДВ. Детальне роз'яснення обгрунтованості таких дій викладено у пунктах 2 і 8 того ж таки декрету, а щодо майна — у ст. 10 Закону України «Про підприємства в Україні».

Зрозуміло одне — бухгалтерія редакції мала кваліфіковано скористатися коментарями і роз'ясненнями. Зрештою, проконсультуватися у тій-таки податковій адміністрації. Цього не було зроблено. Але й ототожнювати провину бухгалтерії чи когось із керівників редакції з газетою в цілому не варто.

Сплата податку — вимога закона і нікому не обійти цього. За несплату податків передбачено адміністративну відповідальність, а в окремих випадках — і кримінальну. Маємо звикнути до цього. І сплачувати треба вчасно.

Але газета — річ особлива. У неї — читачі. У даному разі — більш як півмільйона одних лише передплатників. А читають її кожний примірник кілька сімей. Отже, якщо такій газеті потрібна була допомога, щоб деякий час протриматися й вижити, то її варто було надати. Ким і як? Можливо, шляхом реструктуризації боргу перед ДПА, тобто перед державою. Бо демократична держава має підтримувати вільне слово.

А найважливіше нині для редакції — щоб їй не чинили опору у виході газети. Бо перешкоди (у придбанні паперу, повернення передплатникам грошей, буцімто газета вже ніколи більше не виходитиме) нагромаджуються.

Отож, настав час, коли на поле баталії повинен вийти авторитетний, чесний суддя, який має великі повноваження, і розвести всіх на свої місця. В інтересах читачів. Та й держави і її керівників також.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Наші тривоги

Втішає саме переконання, що Георгій живий

Позавчора голова СБУ Леонід Деркач обнадіяв журналістів не лише обіцянкою викрити нові факти з підривної діяльності «грибних батальйонів», а й особистим переконанням: Георгій Гонгадзе живий. На чому грунтується це переконання, звучить, чесно кажучи, не дуже переконливо, але втішає будь-який оптимістичний прогноз про долю Георгія.

Того самого дня відбулася і прес-конференція голови тимчасової слідчої парламентської комісії, що займається справою Гонгадзе, Олександра Лавриновича. На його переконання, правоохоронці свідомо видають дозовану інформацію про результати розслідування. І знамениті таємниці слідства тут ні до чого: «розкручена» ними версія про самовільне зникнення журналіста призводить до дублювання її у свідомості громадськості. Схоже, що її спеціально відвертають від інших варіантів цієї загадкової історії. З цим повністю погоджується і головний редактор «Української правди» Олена Притула: у неї склалося враження, що «навіть Президента переконали в тому, що Георгій зник з власної ініціативи». На думку Олени, в цьому зацікавлені як і голова СБУ, так і міністр внутрішніх справ. Сама вона вважає, що «Георгія викрали і десь тримають». Цей «хтось» не передбачав такого гучного міжнародного резонансу, тому «зацікавлений у тому, щоб Георгій був живий і здоровий, оскільки тільки так можна врятувати імідж України». До речі, і репутацію тих людей, яким він «присвячував свою творчість». А серед його героїв — і Президент, і деякі депутати, і головні силовики держави.

О. Лавринович і О. Притула звернули увагу ще на один аспект: правоохоронці справді провели неймовірний обсяг робіт, установлюючи всі проблеми і життєві обставини Гонгадзе. Всі, крім політичних аспектів його зникнення, хоча відомо, що Георгій займався саме політичною журналістикою. Але цією «проблемою його життєвих обставин» не дуже переймаються.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Ми хотіли б мати чіткіше розуміння своїх перспектив, зокрема й у Європі

Врожай соняшнику радує не всіх

Збитки від запровадження вивізного мита сягнули мільярда гривень

Учора Українська аграрна конфедерація, яка об'єднує усі найпотужніші громадські об'єднання в сільському господарстві, звернулася до Верховної Ради з вимогою скасувати 23-відсоткове вивізне експортне мито на насіння соняшнику. Його запроваджено, як відомо, восени минулого року.

Судячи з того, що нині тонну насіння на внутрішньому ринку можна купити за 550 гривень (82 долари), тоді як ще торік восени вона коштувала на 30 відсотків дорожче (112 доларів), можна зробити принаймні два очевидні висновки. Митний закон цілком виправдав свою протекціоністську функцію, підім'явши сільгосвиробника під олієпереробника. Останній нині диктує ціни. І фактично мито посприяло затоваренню на ринку олійних культур. Адже нинішній врожай очікується в розмірі 3,5 мільйона тонн, тобто на 800 тисяч тонн більше, ніж торік. На складах повно ще залишків насіння від попереднього маркетингового року, а податкові обмеження зв'язують руки експортерам. За словами президента Української ліги підприємців АПК Леоніда Козаченка, збитки від запровадження вивізного експортного мита на насіння соняшнику вже сягнули мільярда гривень. Спитати б, чому зростання валових показників цієї сільгоспкультури не відбивається на матеріальному стані аграріїв-виробників?

Утім, є й інші промовисті цифри. За даними Миткому, експорт Україною соняшнику в січні—липні цього року скоротився лише на 9 відсотків. Отже, соняшник експортується без справляння мита за давальницькими схемами до ближнього зарубіжжя, а також — у режимі вільної торгівлі. А це означає, що держбюджет не отримує надходжень, обіцяних адептами експортного мита.

Сергій ВУСАТИЙ.

Новий старий керівник

Народного депутата Верховної Ради Михайла Ковалка призначено головою спостережної ради НАК «Нафтогаз України». До обрання у Верховну Раду він очолював Державний комітет з нафти й газу.

Михайлові Ковалку доручено в десятиденний термін подати на затвердження уряду новий склад спостережної ради компанії. Раніше цей пост обіймала усунена від посади указом Президента віце-прем'єр-міністр Юлія Тимошенко.

Пенсії значно зростуть наступного року

Майже мільярд гривень буде спрямовано на збільшення пенсій в Україні 2001 року.

Водночас, за словами заступника голови Пенсійного фонду України Валентина Короневського, наступного року передбачено не лише вчасну виплату пенсій, а й індексацію розмірів пенсій залежно від рівня інфляції.

Нині в Україні налічується майже 15 млн. пенсіонерів, середній розмір пенсій яких становить 68 гривень, а максимальний — понад тисячу грн. Однак таку пенсію отримує незначна кількість пенсіонерів.

Фотофакт

«Юність Слобожанщини» — перша і поки що єдина дитяча газета в Україні, яка виходить у селі. Керують газетою дорослі (головний редактор Юрій Ляшко), але автори — юні кореспонденти, і редколегія повністю учнівська.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Сватівський район Луганської області.

Прокуратура дістала і в Москві

Сина народного депутата Верховної Ради України Миколи Агафонова заарештовано в Москві з участю «Інтерполу» за поданням Генеральної прокуратури України. Вадимові Агафонову пред'явлено звинувачення в розкраданні коштів в особливо великих розмірах.

Під час розслідування кримінальної справи депутата Миколи Агафонова встановлено, що до розкрадання грошових коштів причетний і син.

Чеські локомотиви реанімують у Запоріжжі

Колектив Запорізького електровозоремонтного заводу (ЗЕРЗ) реанімує чеські локомотиви ЧС-4, які відпрацювали свій ресурс.

Перші капітально відремонтовані й модернізовані електровози серії ЧС-4 виявилися навіть кращими, ніж їхні базові зразки. Спеціалісти стверджують, що термін експлуатації локомотивів ЧС-4 продовжується до 15 років.

Якщо запоріжці виконають держзамовлення, Україна всі ці 15 років не відчуватиме нестачі транспортних засобів для залізничних перевезень.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Проблема

Знання — то світло. Навіть набуті в темряві?

ВАТ «Одесаобленерго» припинило подачу електроструму до навчальних корпусів Одеського політехнічного університету. Рубильника вимкнуто, пояснили в службі електронагляду ВАТ, бо університет визнано «злісним недоїмником» — він заборгував за електроенергію більш як 900 тисяч гривень. Натомість в університеті обурені таким заходом, бо бюджетне фінансування не дає змоги розрахуватися. А навчальний процес у технічному вузі, де комп'ютери і різноманітні електроприлади, просто неможливий без електроструму. Енергопостачальників цим не зворушили: у нас вказівка від уряду — боржників від'єднувати.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса—Миколаїв.

Українською треба мислити і творити

Триває міжнародний дитячий конкурс знавців української мови.

У конкурсі беруть участь діти молодшого віку (2—4 класи), середнього (5—7 класи) та старшого (8—9 класи).

Конкурс проходить в три етапи. Перший — на місцях —завершується в жовтні. Його переможці, які продемонстрували не лише грамотність і чудове знання української мови, а й вміння мислити і творити нею, візьмуть участь у другому, обласному етапі, який відбудеться 18 листопада в Автономній Республіці Крим, областях України, в містах Києві та Севастополі.

Третій етап змагань проводитиметься 27 січня 2001 року. На учасників усіх трьох етапів чекають винагороди, а переможців — іменні премії зарубіжних та вітчизняних меценатів. Нагородження кращих з кращих юних знавців української мови з усього світу відбудеться 9 березня.

Буде відзначено і вчителів, учні яких перемогли в конкурсі.

Дві «п'ятірки» за науку

Учора виповнилося 55 років Ужгородському державному університету

Бліцінтерв'ю

— Спочатку було чотири факультети, сто сімдесят студентів і сорок викладачів, — розповідає його ректор, професор, доктор фізико-математичних наук Володимир Сливка. —Нині на тринадцяти факультетах двадцять тисяч студентів і викладачів.

— Але ж тринадцять...

— Тому й відкрили чотирнадцятий — факультет післядипломної освіти.

— Володимире Юлійовичу, є таке поняття: периферійний вуз. Воно має право на існування?

— Це не дуже вдале словосполучення. І в столичних вузах дехто здобуває «периферійні» знання.

— Як колишній випускник Ужгородського держуніверситету ви довели, що «периферія» — не синонім «погано»: стали лауреатом Державної премії...

— Університет має двох лауреатів цієї премії. Понад двадцять наших фізиків — доктори наук. Загалом докторські звання мають більш як сто науковців, І це у краї, де до жовтня сорок п'ятого не було свого вузу.

— Перебуваючи в близькому й далекому зарубіжжі, ви, мабуть, мимоволі вдаєтеся до порівнянь...

— Ми програємо в оплаті праці науковця та в розмірах фінансування науки. Проте наші студенти багато в чому дають фору своїм зарубіжним ровесникам.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Футбол

Є перша перемога

Група А. «Реал» (Іспанія) — «Байєр» (Німеччина) —5:3; «Спортінг» (Португалія) — «Спартак» (Росія) —0:3.

Становище команд: «Реал» — 10 очок, «Спартак» — 9, «Байєр» — 3, «Спортінг» — 1.

Група В. «Лаціо» (Італія) — «Арсенал» (Англія) —1:1; «Шахтар» (Україна) — «Спарта» (Чехія) — 2:1.

Становище команд: «Арсенал» — 10 очок, «Лаціо» — 7, «Шахтар» та «Спарта» — по 3.

Група С. «Херенвен» (Голландія) — «Олімпіакос» (Греція) — 1:0; «Ліон» (Франція) — «Валенсія» (Іспанія) — 1:2.

Становище команд: «Валенсія» — 12 очок, «Олімпіакос» — 6, «Ліон» та «Херенвен» — по 3 очки.

Група D. «Глазго Рейнджерс» (Шотландія) — «Галатасарай» (Туреччина) — 0:0; «Штурм» (Австрія) — «Монако» (Франція) — 2:0.

Становище команд: «Галатасарай» та «Глазго Рейнджерс» — по 7 очок, «Штурм» — 6 очок, «Монако» — 3 очки.

17 жовтня. Донецьк. Центральний стадіон «Шахтар». 31 тисяча. 8 градусів. «Шахтар» (Україна) — «Спарта» (Чехія) — 2:1 (1:1). Глевецкас — 35, Зубов, 87 (з пенальті) — Ярошик — 16.

На 17-й хвилині Воробей не реалізував пенальті.

Донецький «Шахтар» провів матч у такому складі: Вірт, Старостяк (Бєлик, 67), Глевецкас, Тимощук, Попов, Бахарєв, Зубов, Абрамов (Кривенцов, 57), Окоронкво, Ателькін, Воробей (Ковальов, 90).

Нарешті! У четвертому матчі Ліги чемпіонів донецький «Шахтар» здобув першу перемогу в цьому престижному турнірі. З попередніх трьох матчів гірники лише перший — римському «Лаціо» — програли без варіантів. А потім були 2:3 — від «Арсеналу» та тієї ж «Спарти». У кожному з них гірники могли сподіватися на позитивний для себе результат.

Активно розпочав «Шахтар» і звітну зустріч, але прикра помилка воротаря та оборонців на 16-й хвилині призвела до пропущеного гола. За хвилину була можливість зрівняти рахунок — у штрафному майданчику збили Вороб'я. І знову невдача — пенальті виконував сам потерпілий, але вдарив невпевнено, і воротар розгадав удар.

До честі гірників, вони не знітилися, а й далі вели планомірний наступ на ворота суперника і домоглися свого. На 35-й хвилині біля чеських воріт під час виконання кутового несподівано опинився оборонець Глевецкас і головою спрямував м'яча в сітку.

Час спливав, а на табло були невтішні для «Шахтаря» цифри — 1:1. Розв'язка настала за три хвилини до закінчення матчу. Воробей навісив м'яча до воріт, й Ателькін головою бив у залишену Поштулкою «рамку», та на заваді стала рука оборонця Грігери. Арбітр зустрічі спочатку не розібрався в ситуації, а потім, порадившись із боковим суддею, прийняв рішення: пенальті й червона картка Грігері.

Цього разу пенальті взявся виконувати Зубов і зробив це бездоганно.

Після того, як «Лаціо» та «Арсенал» зіграли між собою внічию, вони стали майже недосяжними для «Шахтаря» та «Спарти», яким залишилося сподіватися лише на третє місце. Це дасть можливість продовжити континентальні змагання — цього разу в Кубкові УЄФА.

Поки що суперники мають рівну кількість очок, але за особистими зустрічами перевага в гірників — завдяки більшій кількості забитих м'ячів на чужому полі.

Попереду в обох команд по два важкі матчі, в яких гірникам непогано було б поповнити свій очковий доробок.

Іван КАРАВАЙ.

Фотофакт

Мешканець Переяслава-Хмельницького Ярослав Погарський вирізає дерев'яні скульптури заради задоволення. А побачити їх можна у місцевому музеї одягу — до речі, також єдиному в своєму роді.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Ворожіння на соняшниковій олії

«Дослідження» на замовлення,

або Хто мріє пустити під укіс перший локомотив

Гадаю, на газетну провокацію не слід ображатися, а тим паче гніватися. Все в ній занадто ясно. І мета, і засоби. Йдеться про серію публікацій, що з'явилися останнім часом («Киевский телеграф» та інші газети, які приєдналися до нього), з претензійною назвою «дослідження». Вся серія — про першу фігуру на залізничному небосхилі України і водночас фігуру нову, бо Георгія Миколайовича Кирпу призначено на посаду генерального директора «Укрзалізниці» не так давно. У зв'язку з його першими кроками в новій ролі одні дуже обережно повідомляли про зміни, другі одразу заявляли про нове економічне диво у масштабі однієї галузі. Хоча, якщо відверто, в залізничному царстві жодних див не відбувається. Просто там почали грамотно працювати.

Для забезпечення цього новий генеральний зняв зі своїх «престолів» майже всіх начальників доріг, їх заступників і помічників та й інших, хто нижче за чином, коли побачив, що вони, наче гальмівні башмаки на рейках, заважають нормальній ході українського локомотива. Бо з'ясувалося, що казну залізниць найбезжалісніше спустошував не казковий Змій Горинич, а цілком реальний і сучасний. Тільки було в нього не три голови і три хвости, а понад тисячу загребущих лап, так званих посередників, які новий залізничний керівник негайно обрубав. Це лише одна очисна операція. А вони в перші місяці відбувалися одразу по всьому фронту грошових марнотратств.

Тут не місце для розповіді про створення складної системи засувок і закруток, у результаті якої гроші почали з'являтися в головній касі залізничного відомства. Наведу лише одну цифру: було тимчасово зупинено щорічне розбазарювання приблизно 2 млрд. грн. Не важко уявити, які почуття заволоділи тими, хто звик постійно, з легкістю надзвичайною, «відкушувати» дрібні й великі шматки від залізничного пирога. Мікроби позбулися поживного середовища і заволали. Щоправда, операція «фінансове оздоровлення» проходила так стрімко й масштабно, що вся нечисть спочатку просто остовпіла. Ось вона, та сама «таємниця», звідки у магістралей, немов за щучим велінням, з'явилися фінанси. Були борги у зарплатах півмільйонної армії залізничників — не стало. Ніяк не могли віддати належні мільйони державі — віддали. А тут ще на всю країну заявили, що кожному, хто працює на залізниці, цього року значно збільшать зарплату.

Поки події розвивалися всередині залізничного світу, громадська думка слабо реагувала на ці зміни. Навіть тоді, коли «Укрзалізниця» привселюдно заявила, що серйозно знижує тарифи на перевезення вугілля, металу, будматеріалів та інших вантажів народного господарства. А це вже стосувалося всіх. Та, на жаль, ми ще не навчилися адекватно реагувати на такі зміни. Але ж бо завдяки зниженню ставок на тарифи багато галузей отримали своєрідний безплатний кредит на мільйонні суми.

А коли було оголошено, що залізниця безплатно перевозитиме всіх дітей країни, до того ж не в певний сезон і не тільки немовлят, а всіх від народження до отримання паспорта, по-моєму, в суспільстві ставили, здається, лише запитання: за рахунок чого і чи не популізм це? На жаль, суспільство не знало, що справи в залізничному відомстві було так запущено, що вже перші організаційні заходи нового генерального за кожний робочий день почали приносити у 2,3 разу більше «живих» грошей, а наступного року планово нове збільшення. Отож пільга — не з повітря, а результат наведення порядку. І жорстких заходів.

Дуже мало відомо широкій громадськості про те, яких безпрецедентних кроків уживала «Укрзалізниця», щоб нинішнього літнього сезону приборкати штучний дефіцит квитків. Саме для цього запроваджували іменні квитки, створювали гарячі резерви, групували додаткові вагони та цілі потяги на найнапруженіші напрямки. Саме тоді було прийнято рішення, щоб на кожному пасажирському маршруті були радіостанції та міліцейські загони супроводу, а на вокзалах працювали спеціальні інспекції. Мало того, коли стало ясно, що й ці заходи не завжди допомагають і люди, як і раніше, штовхаються у чергах біля кас, прийняли незвично жорсткі рішення — усунути від роботи кожного другого касира і диспетчера, зв'язаного з обслуговуванням пасажирів. На жаль, не завжди виходить робити все одразу, тим паче, якщо зважити, що перекупники разом зі службовими особами паразитували впродовж багатьох років. Але й тут з'явився заслін зловживанням.

Усі ці чинники і приклади наводжу не для того, щоб прикрасити роль першого керівника галузі, а щоб читачеві було видно, які новий керівник увімкнув потужності, щоб витягти залізничний транспорт країни з провально-бокового шляху на головний європейський маршрут. І те, що «Киевский телеграф» та іже з ним не помітили нових швидкостей руху, свідчить тільки про одне — у них було зовсім інше завдання.

Тут саме на часі зазначити, що цю аморальну місію бере на себе начебто не сам друкований орган, а якесь там Агентство журналістських досліджень. Для більшої переконливості, очевидно. АЖД (так воно називається скорочено), одне слово, й веде «основну» роботу — готує громіздко-довгі виступи, що претендують на солідність, достовірність, а головне — скандальне викриття. Керує цією структурою Сергій Вітте, він же Сергій Шумихін, він же директор агентства, який з допомогою свого пера намагається представити генерального директора «Укрзалізниці» в образі залізничного монстра, котрий вдень і вночі розкрадає локомотивно-вагонні скарби задля створення для себе, а заодно і своїх підручних, найрозкішнішого в усьому світі життя.

В очах наївного читача Сергій Вітте — Сергій Шумихін і справді може здатися таким собі героєм нашого часу, непохитним викривачем залізничного начальства, палким захисником простої людини, яка живе на скромну зарплату. І читач, який вірить у друковане слово, в праведному гніві може вигукнути: дивіться, не витримала у благородного журналіста совість, сміливо кинув високопоставленій раті рукавичку — нехай знають — ще не всю пресу куплено.

І тут саме час дати відповідь авторові. Щоправда, мова йтиме не про словесний поєдинок, на який він так уперто викликає своїми нав'язливо-агресивними ескападами і не про серйозну полеміку, коли є різні погляди на якусь проблему чи стратегію. Моя мета — показати анатомію таких «досліджень». Я не перегортатиму всю друковану продукцію пана Вітте-Шумихіна, рецепт її одноманітний. Зупинюся на найпершій публікації — «На железке завелся хозяин». Цитую перший абзац: «Професіонали вважають, що головне у проведенні рекламної кампанії — зробити якийсь непересічний хід, що відразу приваблює до себе громадську думку». І тут-таки висновок: новий начальник «Укрзалізниці» застосував саме такий метод у драматичній ситуації під час недавньої аварії пасажирського потяга у Вінницькій області.

Правда, хвацько? Але насправді такий випад директора агентства — звичайнісіньке блюзнірство, зважаючи, що йдеться про надзвичайну подію, коли тільки дивом залишилися в живих люди. І зустрічі генерального директора з представниками мас-медіа (а це був його службовий обов'язок) прирівнювати до рекламної кампанії, ну, даруйте... Хоча в певних цілях, мабуть, усі засоби добрі.

У наступних рядках цієї ж публікації Вітте-Шумихін між іншим повідомляє, що один вокзальний начальник під час дружнього застілля зарубав другого. Якби цей трагічний випадок стався в будь-якому іншому місті, автор про це не згадав би. А так — у Львові. Отже, можна мазнути по репутації Кирпи. Адже, як відомо, раніше він там очолював залізницю. Ось, мовляв, які кадри були в генерального в тому західному регіоні. А тепер у новій іпостасі він, читай, привіз подібних головорізів до столиці. Для того й дієслово — зарубав. Хоча сокири там не було. Але так — звучніше.

Серед тих, кого «притягнув» Георгій Миколайович, я фігурую перший. І незрозуміло, що я за особа, і у віці, і без стажу журналістської керівної роботи, і друг сім'ї Кирпи. Насмілюся заявити, що зовсім не знайомий ні з ким із сім'ї Георгія Миколайовича. Тут — перебір. А ось і недобір: умовчання про те, що автор цих рядків кілька десятків років працював у найпопулярнішій газеті тодішнього Союзу, і, крім того, десять років при Львівському відділенні Спілки журналістів очолював інформаційне агентство, випускаючи кілька газет.

Але йдеться не про мене. А, по суті, — про точність. Та когорта, що з'явилася в столиці зі Львова, Ужгорода, Івано-Франківська, Одеси — справді високопрофесіональна. Володимир Корнієнко. На Львівській залізниці останніми роками він очолював службу енергопостачання. А коли розпочалося переведення головного ходу Львів — Київ на ділянці Красне — Підволочиськ з тепловозної на електричну тягу, Корнієнко став головним електрифікатором. І вперше в історії шляхів України в такому великому масштабі було проведено таку складну роботу скромними силами самої служби. Саме тоді Володимир Володимирович отримав звання «Заслужений транспортник України». Він і тепер, уже як начальник головного управління енергопостачання, буквально за кілька місяців знайшов, як погасити старий борг «Укрзалізниці» в одну третину мільярда гривень за споживання електроенергії.

Василь Мельничук (він очолює главк вагонного господарства) вмів організувати масовий ремонт вантажних вагонів, які до цього були, так би мовити, в простої. Грошей на це було витрачено більш як 20 мільйонів гривень. Але вже в перший місяць цей рухомий состав приніс дохід «Укрзалізниці» в 15 мільйонів гривень, а на наступний — пішов прибуток.

Лев Поляков, котрий керує головним управлінням охорони та організації праці, великий знавець за своїм профілем. Тому вибір генерального був точний і логічний. Як і призначення 33-річного Ковзеля директором «Інтертрансу». Ця комерційна сфера потребує особливих здібностей у професійному зароблянні грошей. А Ковзель довів своє вміння ще кілька років тому, коли його запросили на Львівську магістраль очолювати управління робітничого постачання. На той час так званий дорурс дихав на ладан, приносив лише збитки. А 28-річний фахівець (до речі, Ковзель закінчив Київський торговельно-економічний інститут), оцінивши ситуацію, організував на новій основі прибутковий комерційний центр і зберіг таку потрібну для лінійних залізничних об'єктів широку мережу торговельних підприємств. До речі, наш вищезгаданий автор найбільше отруйно-критичних стріл випустив у нього. Мовляв, навіть посаду керівника «Інтертрансу» отримав через те, що його рідна мати шила дружині Кирпи якесь незвичайне вбрання. Дурниця несусвітна, розрахована на нездорову цікавість. Нехай знає цей охоронець звичаїв, що Ніла Петрівна Ковзель — не кутюр'є, і не закрійниця, а фінансист. Нині завідує побуткомбінатом, який обслуговує всіх залізничників та їхні сім'ї...

Найяскравіше Вітте-Шумихін «висвітлює» виробничо-стратегічні напрями головного штабу залізничних магістралей України. Так, залізниці останніми роками зіткнулися з дуже серйозною проблемою — старінням рухомого состава, в даному конкретному випадку —пасажирських вагонів. Купувати за кордоном нові (а кожний із них коштує більш як мільйон доларів) не по кишені. І тому було прийнято єдине правильне рішення — модернізувати старі. І за два роки оновити половину парку. Але перший керівник галузі й на цьому не зупинився. Разом з фахівцями він дійшов твердого висновку, що реставрація старого рухомого состава — напівзахід: Україна мусить мати свій, вітчизняний, пасажирський вагон (до речі, й електровоз, і дизель-потяг, і електричку).

Але нашого викривача цікавить зовсім інший бік цієї теми. Він щосили намагається довести, що цей Кирпа заради своїх наполеонівських амбіцій відмовився від дешевої іспанської технології ремонту вагонів заради дорогої польської. І для переконливості звалює на читача потік цифр, підштовхуючи його до думки, що політика першої особи «Укрзалізниці» веде до збитків.

Не знаю, з допомогою яких обчислювальних маніпуляцій цей рахівник зробив таке «відкриття». А читачам хочу повідомити, що, крім цих практично рівноправних і у фінансовому відношенні рівноцінних технологій, застосовуватимуть і третю — французьку, і четверту — російську: все залежить від типу вагона та місця його роботи.

Ще безглуздішими видаються дуті твердження, що Георгій Миколайович Кирпа і разом з ним усі начальники доріг піддали безжалісному остракізму Дніпропетровський вагоноремонтний завод і знати не хочуть його через те, що той акціонувався. Так, виробничі відносини не бувають прямими і ніхто не сперечається, що час від часу вони зазнають випробувань. Але я сам був свідком, коли генеральний «Укрзалізниці» в Дніпропетровську привселюдно заявив, що він не тільки збирається співпрацювати з цим підприємством, а й хоче, щоб воно стало базовим і щодо капітально-оновлювального ремонту, і щодо випуску перших українських вагонів.

Є у такої преси ще один метод, розрахований на довірливого читача. Витягають цілу колоду контрактів-договорів, зазвичай, міжнародного характеру. І тут-таки за кожним запитання: мовляв, громадськості дуже цікаво знати, з якою метою їх уклали, яку реально заплачено суму, чи отримано продукцію? І, не дочекавшись відповідей, одразу — тоном звинувачення: погано, мовляв, у них там з договорами. А якщо факти не підтверджуються, автор невинно заявить, що зовсім не стверджував, що є кримінал, а вимагав тільки перевірки.

Наведу з цілого зведення таких запитань-допитів один приклад. З німецькою фірмою уклали договір на поставку запчастин для ремонту пасажирських вагонів на 1 мільйон доларів. А отримали на 800 тисяч. І враз єхидно-зловредне зауваження: а куди поділися 200 тисяч? Я б висловився жорсткіше: цілком свідоме підштовхування читача до думки, що валюту присвоєно. А насправді скринька «недоплати» просто відкривається. Німці відправили продукцію саме на ту суму, яку від нас отримали. Бо нам мільйони нашкрябати тоді не вдалося. Але щоб це знати, треба зустрічатися з фахівцями, а не в якийсь невідомий спосіб «діставати» папірці.

І тут саме на разі процитувати відомого судового діяча А. Коні. «Ті, хто любить наклепи, — казав він, — навіть приблизно не можуть передбачити, де, якої миті життя, на якій віддалі від первісної оповіді «винирне» наклеп. Ось чому він — відлуння підпалу чужої честі — ніскілечки не обумовлюється ні кількістю слухачів, ані публічністю обстановки розмови».

Знаменитий юрист розмірковував про шкідливість однієї особи. А тут ідеться про масове тиражування «Киевским телеграфом» та іже з ним і ще приєднаним до цього електронних засобів. А в Кримінальному кодексі передбачено спеціально 125-ту статтю за такий «підпал чужої честі». Щоправда, Шумихін називає свої друковані опуси «розслідуванням». А чи відомо цьому «розслідникові», що закон «Про оперативно-розшукову діяльність» забороняє ним займатися приватним чином?

Зрозуміло, викривач працює невипадково. І не тому, що він, Вітте-Шумихін — такий собі останній романтик і через те мав битися з «чудовиськами» сталевих магістралей.

Я зустрівся з цим директором Агентства журналістських досліджень. Це досить інтелігентний молодий чоловік з гарними манерами і, судячи з відповідей, непогано освічений. З його слів виходило, що він вірить в очисно-санітарну функцію такої журналістики і вважає, що вона важлива й потрібна для сучасного суспільства. І ще на початку розмови запропонував мені співпрацювати з його агентством у плані надання цікавих для нього відомостей про залізниці і зізнався, що багато його інформаторів працюють тому, що їх ущемлено і скривджено. І не заперечував, що агентство розробляє свої проекти згідно із замовленнями.

Що тут розуміти: АЖД — виконавці. А хто замовники? Ті, хто мріють, оббрехавши й обгудивши головного ведучого залізничних магістралей України, знову повернутися на свої «солодкі» місця, щоб, як і раніше, використовувати сталеві магістралі, наче дійну корову. А ще від страху — адже сліди їхніх діянь залишилися у вигляді документів у надійних архівах залізниць.

Але не важко припустити, що серед зацікавлених є й інші, впливовіші сили, які не проти половити рибку в каламутній воді, та ще за сприятливих, як їм здається, обставин. Ще б пак: вони побачили, що на економічному полі країни з'явилася нова сильна постать, а це одразу починає комусь заважати.

Невипадково в цій нерозумно-розв'язній кампанії її вістря було спрямовано не так на сьогоднішній день генерального, як на вчорашній, коли він очолював Львівську залізницю. І де своїми справами створив ім'я та авторитет. Але це чудово знав і Президент країни, бо він лише торік не раз бував на залізничних об'єктах Західної України і побачив організаторсько-творчий потенціал цієї людини. А так сталося, що треба було терміново міняти першу особу «Укрзалізниці», бо... Тут не місце казати про тривожну обстановку, що склалася в цій галузі. Все чітко й конкретно було викладено у відомому виступі Леоніда Даниловича Кучми, а також на засіданні Ради національної безпеки та оборони України. Тоді Президент і зробив свій вибір...

Мабуть, це багатьом не до душі. Але вони не могли одразу розпочати психологічну атаку. Очікували. І спізнилися: потяг рушив. Уже створено фінансово-економічну базу, яка дає змогу головному штабу залізничного транспорту розв'язувати великі й сміливі завдання.

Герман КЛЮЧЕРОВ,
заслужений журналіст України.

P. S. Я не збирався робити приписок. Але останній забіякувато-півнячий випад фехтувальника пера викликав жвавий інтерес. Оскільки цього разу Шумихін «кинув у бій»... самого Президента. Звісно, це фігуральний вислів, але суть не змінюється. Наш газетний Аніка-воїн вирішив перевірити, а як керівництво залізниць виконує відомий Указ першої особи держави «Про рішення Ради національної безпеки та оборони України» від 11 квітня 2000 року «Про стан залізничного транспорту України та заходи щодо забезпечення його ефективного функціонування». Уявляю, що цей новоявлений ревізор придумає, адже він знає життя і проблематику магістралей так само, як первісна людина стільниковий зв'язок. Тому пропоную для початку задачку для першокласників: порівняти техніко-економічні показники «Укрзалізниці» за останні шість місяців (стільки працював Г. Кирпа на своїй новій посаді) з показниками всіх інших галузей за цей само час. Звісно, йдеться тільки про універсальні вимірювачі. Боюсь, що після цього нашому «ревізорові» важко буде обманювати чесну публіку сумнівними аргументами та дутими підрахунками. Адже об'єктивні цифри покажуть не «тупик» українських магістралей, не «вузли», які він штучно в'яже, а початок ренесансу українських залізниць. Залишається побажати цьому розвідникові-«розслідникові» прочитати слова відомого англійського сатирика Джонатана Свіфта: «Здавалося б, брехня — справа проста і доступна кожному, а між тим жодного разу не доводилося бачити брехуна, який вдало збрехав би тричі».

Колеги домовилися

(Початок на 1-й стор.).

Молдова ж отримала від нас кількасот метрів дунайського берега. Це дало їй змогу зі спокійною душею будувати там нафтотермінал і отримати вихід до Чорного моря. Крім того, на користь молдован провели лінію кордону в селищі Бессарабяска.

Так-от, згодом виявилося, що договір підписали, та не все продумали. Між переданим Україні відтинком шляху і україно-молдовським кордоном опинилося 1200 гектарів молдовських полів. Дістатися до своїх наділів місцевим селянам тепер вельми проблематично. (Як наголосив Вадим Мішин, це —наслідок неправильної реалізації угоди). В червні нинішнього року в тамтешньому селі Паланка вирували пристрасті, селяни виходили блокувати ту саму дорогу, ну а молдовські депутати відмовилися ратифікувати підписаний президентами документ.

Але тепер, за словами Вадима Мішина (їх підтвердив і заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш), знайдено рішення цієї проблеми. Очікується, що уряди двох держав підготують угоду про особливий режим використання згаданої прикордонної території. Плановано, що угода набере чинності разом із ратифікацією парламентом Молдови двостороннього Договору про держкордон.

Іншою важливою домовленістю стало те, що українські парламентарії погодилися з необхідністю ратифікувати двосторонню Угоду про взаємне визнання прав власності, підписану ще 1994 року, але ратифіковану лише молдовським парламентом. Кишинів претендує на 114 об'єктів, розташованих на нашій території (в основному це санаторії, будинки відпочинку тощо), а Україна — лише на 3, розташованих на території Молдови. Досі позиція України була така: спершу сусіди мають довести їхні права на всі ті санаторії, а вже потім ми документ ратифікуємо. За словами Вадима Мішина, йому вдалося переконати українських колег, що саме ратифікація розв'яже виконавчим структурам руки для подальшого визначення належності об'єктів. «Ратифікація аж ніяк не означає автоматичного визнання права власності на них Молдови», — наголосив він.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Переполох у королівському домі

Норвезька преса взяла під пильний контроль 27-річного кронпринца Норвегії Хокона. Коли він виходив із будинку міністерства закордонних справ, де проходить стажування, журналісти атакували кронпринца запитаннями про дату його заручин. «Я не хотів би говорити на цю тему. Ми ще не прийняли рішення», — відповів Хокон і швидко сів у поліцейську машину, що на нього очікувала...

Уся Норвегія стежить за розвитком подій, пов'язаних із особистим життям кронпринца. Річ навіть не в тому, що його обраниця не королівської крові. Ситуація значно складніша. Хокон вирішив обвінчатися з Метте-Маріт Тьєссем Хейбі — жінкою, котра має трирічного сина, а колишній її коханець — не одну судимість за хуліганство і причетність до наркотиків. Вибір Хокона, звісно, не на жарт стривожив королівський дім. Адже кронпринц — це майбутній король Норвегії, а його дружина має стати королевою. Поки що нинішній монарх Гаралд V і його дружина Соня, яка теж походить із простої сім'ї, офіційно не заперечують проти майбутнього шлюбу Хокона. У палаці стверджують: особисто за Метте-Маріт досі не було помічено нічого кримінального. Вона навчається в університеті Осло й уперше зустрілася з кронпринцем кілька років тому. Але з літа 1999 року їхні стосунки, за свідченнями норвезької преси, набули бурхливого розвитку. Норвежці вважають, що попереду — заручини, а згодом і весілля.

Марат ЗУБКО.

Осло.

Президент — хабарник?

На Філіппінах члени парламенту від опозиції висунули пропозицію про усунення від влади президента Джозефа Естради. Обвинувачення, результатом яких може стати імпічмент президента, ґрунтуються на свідченнях про отримання ним хабарів від нелегальних гральних синдикатів.

На фото АП: противники президента почали збір підписів за його відставку.

Користі буде менше, ніж шкоди

Запровадження візового режиму між Росією та Грузією може призвести до «цілковитої ізоляції» невизнаних республік — Абхазії та Південної Осетії, вважає президент Грузії Едуард Шеварднадзе. На його думку, до початку офіційних переговорів з Росією з візового питання потрібні додаткові консультації, бо цей процес важкий і суперечливий. Причому більше для Росії, ніж для Грузії. Адже «цілковита ізоляція», зокрема в гуманітарному плані, буде неприйнятна і для Абхазії, і для Південної Осетії, і для Держдуми Росії. За словами грузинського президента, чимало лідерів СНД виступають за збереження безвізового режиму, оскільки вважають, що його скасування стане ударом по інтересах Співдружності.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Є речі, які неможливо забути

Незважаючи на допомогу, яку обіцяють тепер Югославії країни Заходу, її народ не забуде й не пробачить агресії НАТО. Про це заявив нещодавно президент СРЮ Воїслав Коштуниця.

Відповідаючи на запитання ІТАР-ТАКС, чи готова його країна пробачити злочини НАТО після обіцянки Євросоюзу виділити СРЮ 200 млн. євро, Коштуниця сказав: «Є речі, які неможливо забути».

Разом з тим президент Югославії не приховує, що його країна змушена діяти прагматично. Вона «не може жити в ізоляції», і завдання на сьогодні полягає в тому, щоб «знайти шлях до виживання і своє місце під сонцем у суспільстві».

Співпрацю з Гаазьким міжнародним трибуналом для колишньої Югославії президент СРЮ не вважає за «пріоритет» для своєї країни: «Рано чи пізно правосуддя здійсниться — для Мілошевича та інших і, можливо, для когось із НАТО, хто несе відповідальність за жертви серед цивільного населення».

Президент Югославії вважає, що умови для виборів у Косово нині «не є нормальними». Однак, хоча СРЮ не раз висловлювала свою точку зору щодо муніципальних виборів, призначених місією ООН на 28 жовтня у Косово, підготовка до голосування триває. Югославський президент вважає, що найближчими роками в краї збережеться «свого роду статус-кво під міжнародним протекторатом і без незалежності для Косова».

Надбавка екс-полоненим

Австрійські ветерани, які воювали в роки війни на боці гітлерівської Німеччини й опинилися в полоні в країнах Центральної та Східної Європи, отримають надбавку до пенсії як компенсацію за завдану шкоду. Таку постанову прийняв уряд Австрії.

Розмір надбавки — близько 22 доларів США щомісяця. Загалом, згідно з наявними даними, під час війни та в повоєнні роки в полоні побувало 495 тисяч австрійців. Приблизно дві третини з них здалися союзникам або були інтерновані на Захід. Трохи менш як 160 тисяч опинилися на Сході, головним чином у СРСР. На сьогодні таких — 24 тисячі.

Саме про них, судячи з повідомлень місцевої преси, а також з того, як подали нову постанову канцлер та віце-канцлер, і йдеться. Річ у тім, що австрійці, котрі перебували в полоні у західних держав, змогли повернутися на батьківщину вже наприкінці 1948 року, тоді як останній ешелон зі Сходу прибув лише в грудні 1956 року.

Канцлер Австрії Вольфганг Шюссель дав зрозуміти: уряд умисне не форсував питання про виплату компенсацій колишнім австрійським військовополоненим, чекаючи остаточного врегулювання всіх спірних моментів, пов'язаних з виплатою компенсацій колишнім підневільним робітникам.

Нова постанова уряду відбиває передусім бажання Союзу австрійських ветеранів. Не так давно вони навіть заявили, що хотіли б отримати компенсації і від колишнього СРСР за використання їх у повоєнні роки на примусових роботах з відбудови зруйнованого ними ж самими народного господарства...

Хроніка. Факти. Події

■ Тель-Авів

Закінчилися переговори, але не сутички

Представники палестинських опозиційних організацій заявили, що антиізраїльські демонстрації на Західному березі річки Йордан, у секторі Газа та Єрусалимі триватимуть, незважаючи на підписану Ясіром Арафатом та Ехудом Бараком у Шарм-аш-Шейху угоду про припинення сутичок. Однак ізраїльська сторона підтвердила намір виконати умови угоди: відвести війська із зон конфлікту, припинити блокаду палестинських районів, відкрити аеропорт у секторі Газа тощо.

■ Підгориця

Разом і все-таки порізно

Президент Чорногорії Міло Джукановч виступає за політичний діалог між Сербією та Чорногорією щодо створення нового державного об'єднання. Про це він заявив після зустрічі в Підгориці з президентом Югославії Воїславом Коштуницею. Водночас Джуканович повідомив, що правляча коаліція Чорногорії не увійде до складу нового союзного уряду.

■ Мадрид

Жертвою терористів став лікар

В Іспанії відбулися масові акції протесту, спричинені вбивством бойовиками баскської терористичної організації ЕТА Антоніо Муньйоса Кариньяноса — полковника медслужби ВПС Іспанії. Він мав також приватну практику і лікував відомих іспанських співаків. Кариньянос готувався до прийому пацієнтів, коли до кабінету ввірвалися двоє молодиків з пістолетами в руках. Убивців заарештовано.

■ Берлін

Знайдено винного

Родичі загиблих унаслідок катастрофи авіалайнера «Конкорд» подали в суд на американську авіакомпанію «Континентальні авіалінії», оскільки експерти знайшли на злітній смузі металеву деталь, що належала літаку цієї компанії, який злетів раніше за «Конкорд». Кусок металу пропоров шасі авіалайнера. Це й стало причиною катастрофи. В суд на американців подала також «Ейр Франс», якій належав «Конкорд».

■ Єреван

Відставка незаконна

Рішення вірменських парламентаріїв про відставку Армена Хачатряна з посади голови парламенту не відповідає вимогам Конституції і не має юридичної сили. Такий висновок зробив Конституційний Суд Вірменії.

■ Ісламабад

Знову про ядерну загрозу

Пакистан завдасть ядерного удару по Індії, якщо Делі створить загрозу пакистанській національній безпеці. Про це заявив голова військової адміністрації Ісламабада генерал Первез Мушарраф. Водночас він запевнив: «За умов, що склалися, ядерна зброя Пакистану ніколи не опиниться в руках релігійних фанатиків».

■ Рим

Тепер небезпека на півдні

Доки рятувальники на півночі Італії повільно пробиваються до альпійських районів, відрізаних повенями, небезпека просунулася на південь і схід країни. Жертвами злив стали 19 осіб, ще 11 — пропали безвісти. З південних районів у долині річки По евакуйовано 12 тисяч осіб. У Швейцарії від повені загинуло 6 осіб і 11 залишаються у списку пропалих.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" і зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Поправка

У номері «ГУ» від 14 жовтня в замітці «Тису» реконструювали, на черзі — «Ягодин» допущено помилку. Річ у тім, що пункт пропуску «Тиса» ще не реконструювали, а тільки розпочали це робити. Саме цій події і було присвячено описувану в матеріалі зустріч. Просимо вибачення у наших читачів та прес-служби Карпатської регіональної митниці, за матеріалами якої надруковано замітку.

Информація про фінансово-господарську діяльність ВАТ «Андріївський хлібозавод» за 1999 рік

Найменування емітента	Відкрите акціонерне товариство «Андріївський хлібозавод»
Код за ЄДРПОУ	64220
Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента	640
Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію	12/11/1996
Місцезнаходження (поштова адреса) емітента	64220, Харківська обл., Балаклiївський р-н, м. с. Андріївка, Фрунзе, б. 125/-, кор.-,кв.-
Міжміський код та телефон	248 41-2-70
Факс д/н	
E-mail д/н	
Основні види діяльності (код) (найменування)	
18113	Хлібопекарна промисловість
71250	Роздрібна торгівля недерж. орг. крім спож. кооперації
Кількість акціонерів	233
Чисельність працівників у емітента на кінець звітного періоду	62
Статутний капітал (тис. грн.)	99,6
Номінальна вартість простої акції (грн.)	0,05
Кількість простих акцій (шт.)	1991050
Частка простих акцій у статутному капіталі (%)	100,00
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	10 березня 2000
Адреса за якою звертатись з питань ознайомлення з річним звітом емітента	Хар. обл., Балаклiївський р-н, с. Андріївка, вул. Фрунзе, 125

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Найменування показника	Період: Звітний	Попередній
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	1140,7	1245,9
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	808,5	921,8
Чистий прибуток (збиток) (тис. грн.)	49,4	33,8
Необоротні активи (тис. грн.)	210,2	231,2
Оборотні активи (тис. грн.)	587,1	601,1
Довгострокові зобов'язання (тис. грн.)		
Поточні зобов'язання (тис. грн.)	402,0	418,5

Код за ЄДРПОУ 64220 КС 3397636192

Повідомлення про скликання позачергових загальних зборів акціонерів сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Підліснівське»

СЗАТ «Підліснівське» *запрошує* акціонерів прийняти участь у позачергових загальних зборах акціонерів, які відбудуться 05 грудня 2000 року об 11.00 за адресою: Сумська область, Сумський район село Підліснівка в приміщенні Будинку культури села Підліснівки.

Телефон для довідок: (0542) 22-33-64

Реєстрація акціонерів проводитиметься в день проведення зборів в тому ж приміщенні з 8.00 до 10.50.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів.
2. Звіт Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 1999-2000 р. р.
3. Звіт Ревізійної комісії.
4. Зміни в установчих документах СЗАТ «Підліснівське».
5. Про реорганізацію (ліквідацію) СЗАТ «Підліснівське».
6. Про створення кооперативу по обслуговуванню населення.
7. Про передачу цілісного майнового комплексу СЗАТ «Підліснівське» в оренду дочірньому підприємству «Райз-Агровиробництво».

Правління СЗАТ «Підліснівське».

Міністерство екології та природних ресурсів України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад начальників та заступників начальників державних управлінь екології та природних ресурсів в областях, містах Києві та Севастополі.

З умовами конкурсу та вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів.

Контактні телефони: 228-17-96, 228-07-86, кім. 616, 620.

Заяви подаються за адресою: 01601, Київ, 1, вул. Хрещатик, 5.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2-9/6896-2000 о банкротстве Открытого Акционерного Общества «Пищепром» (95017, г. Симферополь, ул. Киевская, 73, т/с 26008111130019 в АКБ «Таврия» г. Симферополя, МФО 384685, ОКПО 24503473).

Распорядитель имущества Филиппов Александр Александрович (0652) т. 44-49-48, т. 49-03-92.

Відкрите акціонерне товариство «Завод полімерних матеріалів» (ідентифікаційний код — 00203588), що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. М. Раскової, 1, *повідомляє* про зміну назви на **Відкрите акціонерне товариство «Укрпластик».**

Уважаемые акционеры ОАО «Харьковнефтепродукт»

Сообщаем, что в связи с требованием акционеров, владеющих более 10 % акций **ОАО «Харьковнефтепродукт»**, второй вопрос повестки дня очередного общего собрания акционеров, назначенного на 30 октября 2000 года, дополнен следующим предложением: «Создание филиалов, представительств и дочерних предприятий».

Еще раз приглашаем принять участие в очередном общем собрании акционеров ОАО и напоминаем, что оно состоится 30 октября 2000 года в 11.00 по адресу: г. Харьков, ул. Магнитогорская, 1.

С материалами по собранию можно ознакомиться по адресу: г. Харьков, Госпром, 4 подъезд, 5 этаж.

Телефон для справок 43-61-00.

Правление ОАО «Харьковнефтепродукт».

Арбітражний суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) за заявою ДПІ у Іллічівському районі м. Одеси порушив справу № 17-2-21/5455 про визнання банкрутом ВАТ «Золотий колос» (65005, м. Одеса, вул. Дальницька, 50; розрахунковий рахунок 26000230437001 в ОПЕРУ Одеської Облдирекції АК АПБ «Україна», МФО 328566). Розпорядник майна — Брикульський Валерій Тимофійович, ліцензія № 000335 від 14.03.2000р.

Мале приватне підприємство «Студія «Зерна» (ідентифікаційний код 30043719) *повідомляє* про зміну організаційно-правової форми і свою перереєстрацію **в товариство з обмеженою відповідальністю «Студія «Зерна».**

Арбитражный суд Одесской области (65032, г. Одесса, проспект Шевченко,4) возбудил дело № 17-2-2135432 о банкротстве в отношении Общества с ограниченной ответственностью Производственно-коммерческой фирмы «Вита» г. Одесса, юридический адрес: г. Одесса, ул. Столбовая,38, р/с 2600101634572 в отделении Укрэксимбанка г. Одессы, МФО 328618; код ОКПО 23859162. Распорядителем имущества должника назначен арбитражный управляющий Гладкий Анатолий Иванович, лицензия № 000098 от 13.01.2000 г. Заявления кредиторов о денежных требованиях к должнику и заявления лиц, изъявивших желание принять участие в санации должника, подаются в месячный срок со дня опубликования объявления в Арбитражный суд Одесской области.

ПОВІДОМЛЕННЯ про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ «Київський Міжнародний Банк»

Позачергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Київський Міжнародний Банк» відбудуться 30 жовтня 2000 року о 14.00 в бюро Паризької філії Рабобанку за адресою: **Rabobank International, Succursale de Paris 69, blvd Haussmann 75008 PARIS.** Реєстрація учасників зборів відбуватиметься з 13.30 до 14.00 по наданні документів, посвідчуючих особу та відповідних повноважень.

На порядок денний позачергових зборів акціонерів Банку винесені такі питання:

1. Підтвердження змін і доповнень до статуту та установчої угоди Банку, пов'язаних із придбанням акцій банку новими акціонерами.
2. Ліквідація ЗАТ «Київський Міжнародний Банк».
3. Затвердження складу ліквідаційної комісії.
4. Різне.

Відповідно до ст. 43 закону України «Про господарські товариства», засновники мають право внести свої пропозиції по порядку денному майбутніх зборів не пізніше 30 днів до їх початку.

Якщо акціонер не бере участь у зборах, його право участі може бути доручене одному з членів правління КМБ або акціонерів. Доручення на представника слід оформити відповідно до законодавства України.

Голова Правління Київського Міжнародного Банку.

Арбитражный суд Харьковской области возбудил дела о признании банкротами:

— дело № Б-11530/7-73 УГ ООО «Совери-интернешнл», код 22638772, юридический адрес: 61064, г. Харьков, ул. Клапцова,11, кв.45, р/с 26008010555 в АВУБ «Грант» фил. № 3;

— дело № 12131/7-74 Частная фирма «Система», код 25457930, юридический адрес: г. Харьков, ул. Красноармейская,8/10, кв.119, р/с 260073011573 в АКБ «Золотые ворота» г. Харькова.

— дело № 12187/7-74 Акционерное общество «Юрконсалтинг», код 24474487, юридический адрес: ул. Карла Маркса,9, р/с 26006199591001 в ХФ КБ «Приватбанк»;

— дело № 12186/7-74 Частная фирма «НИКА», код 24666086, юридический адрес: г. Харьков, Полтавский Шлях, 177, кв. 21, р/с 26008300140 в АКБ «Меркурий»;

— дело № 12174/7-74 Частная фирма «Меркурий», код 25465220, юридический адрес: г. Харьков, ул. Залютинская,2, р/с 26001301852 в Залютинском безбалансовом отд. «Основянского» ХОДАК «Укрсоцбанка»;

— дело № 12140/7-71 Открытое Акционерное общество «Ремонтно-строительное управление № 8», код ОКПО 03332984, юр. адрес: г. Харьков, ул. Котлова,19, р/с 26009301702 в Ленинском отделении АКБ СР;

— дело № Б-11985/7-71 ПИИИ ООО «АДДА», код 14331628, юр. адрес: 61052, г. Харьков, ул. К. Маркса,30, р/с 260083011028 в МЖО АКБ СР «УКРСОЦБАНКА» МФО 351577;

Претензии кредиторов и санаторов принимаются в месячный строк с момента опубликования объявления.

ПРАВЛІННЯ Закритого акціонерного товариства «Гірничошахтна асоціація»

повідомляє своїх акціонерів, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Брегова,135, кабінет 18, другий поверх, 6.12.2000 р. о 14 годині.

Порядок денний:

1. Затвердження змін до статуту закритого акціонерного товариства «Гірничошахтна асоціація». Реєстрація відбудеться з 13.00 по 14.00 в день і за місцем проведення зборів. Акціонерам при собі необхідно мати документ, який посвідчує особу, а уповноваженим особам — довіреність на право участі в зборах.

Правління ЗАТ «Гірничошахтна асоціація».

Постановою арбітражного суду Закарпатської області від 26.09.2000 р. по справі № 1/91 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Гарсай» та відкрито ліквідаційну процедуру на термін шість місяців. Реквізити банкрута: код ЄДРПОУ 13602479; юридична адреса: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Залужжя, вул. Духновича,162.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дідича М. А. (ліцензія № 000012 від 28.12.99 р., м. Ужгород, Головпошта, а/с 101).

Інформація про фінансово-господарську діяльність, що публікується емітентом у друкованих виданнях

Найменування емітента	ВАТ «Шляхово-будівельне управління № 41»
Код за ЄДРПОУ	05416886
Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента	913
Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію	25/03/1996
Місцезнаходження (поштова адреса) емітента	03039, м. Київ, вул. Голосіівська, 32
Міжміський код та телефон	044 265-70-92
Факс	265-70-92
E-mail	
Основні види діяльності (код)	(найменування)
61129	Будівництво та реконструкція
Кількість акціонерів	647
Чисельність працівників у емітента- на кінець звітного періоду	330
Статутний капітал (тис. грн.)	24,8
Номінальна вартість простої акції (грн.)	0,05
Кількість простих акцій (шт.)	495621
Частка простих акцій у статутному капіталі (%)	100,00
Кількість привілейованих акцій (шт.)	0
Частка привілейованих акцій у статутному капіталі (%)	
Сумарна вартість непогашених облігацій за номінальною вартістю (тис. грн.)	
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	18 лютого 2000
Адреса, за якою звертатись з питань ознайомлення з річним звітом емітента	03039, м. Київ, пр. Голосіівський, 32
Дата початку виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватись)	
Дата закінчення виплати дивідендів	
Дата початку виплати процентів за облігаціями	
Дата закінчення виплати процентів за облігаціями	
Дата погашення облігацій	

Юридичні особи, послугами яких користується емітент	Найменування	Місцезнаходження	Номер ліцензії (дозволу)
Реєстратор емітента	ТОВ «Дельта-Реєстр»	м. Київ, вул. Володимирська, 48, к. 2	414-Р
Зберігач цінних паперів Депозитарій емітента	ТОВ «Дельта-Реєстр»	м. Київ, вул. Володимирська, 48, к. 2	414-Р
Торговці цінними паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків цінних паперів			
Юридичні особи, уповноважені емітентом продавати (купувати) його цінні папери			
Юридичні особи, уповноважені емітентом виплачувати дохід за його цінними паперами			
Аудитори (аудиторські фірми), які надають аудиторські послуги емітенту	АФ «УКРАУДИТ XXI КИЇВЩИНА»	м. Вишневе, вул. Лесі Українки	001985

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Найменування показника	Період: Звітний	Попередній
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	16518,3	0,0
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	12912,2	0,0
Чистий прибуток (збиток) (тис. грн.)	892,4	0,0
Довгострокові зобов'язання (тис. грн.)	0,0	0,0
Поточні зобов'язання (тис. грн.)	3069,2	2118,3
Частка чистого прибутку, яка спрямована на виплату дивідендів на привілейовані акції (тис. грн.)	0,0	0,0
Середньорічна кількість простих акцій (шт.)	495621,0	495621,0
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію (грн.)	1.80057	0,00000
Дивіденди, нараховані на одну просту акцію (грн.)	0,29000	0,00000
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп акцій протягом періоду (тис. грн.)	0,0	0,0
Кількість акцій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп облігацій протягом періоду (тис. грн.)	0,0	0,0
Сума сплачених відсотків за облігаціями (тис. грн.)	0,0	0,0
Кількість облігацій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)	0	0

«Тіньовиками» можуть стати... ради

Відняти й поділити. До болю знайомий почерк

Не було, напевно, серед керівників міст і районів, більш-менш благополучних у фінансово-економічному вимірі, таких, які не ратували б за формування місцевих бюджетів «знизу». Тобто в обхід обласних структур, котрі часто-густо, мовляв, одбирають у них, благополучних, кошти, аби віддати їх малоімущим територіям. Оте формування «знизу», зрозуміло, не означатиме повної самостійності, місцеві бюджети узгоджуватимуться, — адже напряму! — зі столичним «дядечком», себто Мінфіном. І він, неупереджений і справедливий, не зобидить... І ось — сталося! Міста і райони повезли проекти своїх бюджетів не до обласних центрів, а до столиці. Та додому чиновники нерідко повертаються спантеличеними, мов отримали незаслуженого... ляпаса.

Про «феномен Іллічівська» мовилося й писалося чимало. За активної участі тутешньої влади, очолюваної ініціативним і діловим міським головою Валерієм Хмельнюком, у портовому Іллічівську останніми роками зуміли організувати низку нових солідних виробництв, усіляко сприяють малому і середньому підприємництву, впровадили спеціальний патент для бізнесменів, зробили багато іншого. Як результат — за індексом відносної податкової спроможності (введено в нас і таке поняття) Іллічівськ став третім в Україні після Южного (теж портове місто під Одесою). Дедалі більші суми податкових відрахувань йшли звідси державі й області, чимало коштів залишалося й у міській казні. Місто утримувалося в зразковому стані, постачалося, на заздрість багатьом зимувало в теплі. Вчителі й лікарі не знали, що таке заборгованість у зарплаті, пільговим категоріям мешканців виділяли кошти на придбання ліків і навіть на безплатне зубопротезування...

І раптом — сюрприз від «неупередженого і справедливого» Мінфіну: за його розрахунками, в наступному році бюджет Іллічівська має скоротитися, порівняно з 1999-м, у 2,5 разу. Себто: якщо торік за фактом він становив близько 25 мільйонів гривень, то тепер, сказав столичний «дядечко», вистачить і 9 мільйонів 748 тисяч. З огляду на нормативи бюджетної забезпеченості на одного мешканця. А більш як 17 мільйонів гривень, що є, на думку чиновників Мінфіну, для Іллічівська «зайвими», буде вилучено для «вирівнювання» місцевих бюджетів загалом по країні, де коштів на душу населення припадає удвічі менше, ніж в Іллічівську. Інакше кажучи, заберемо в багатих, аби віддати бідним. «Але ж, даруйте, таке в нашій країні вже було!» — обурюються іллічівці. — Для того наче і реформи здійснюються, щоби відійти від соціалістичної зрівнялівки. Й розмірковують... Хтось, не доклавши жодних зусиль, ухопить чималий шмат, а ми, стараючись, у кілька разів зменшимо власні можливості?

Начальник міського фінуправління Євген Корнієнко вважає, що методика Мінфіну, фахівці якого поклалися, напевне, винятково на «розум» комп'ютерів, хибна. Бо вона не враховує ні рівня розвитку виробничо-товарних, ринкових відносин, ні реальних місцевих потреб. За такого розподілу Іллічівську буде вкрай важко, навіть неможливо забезпечити навіть найнагальніші витрати на освіту, охорону здоров'я, культуру, спорт, багато на що інше. Доведеться згорнути фінансову допомогу трьом сільським радам, що за адміністративно-територіальним устроєм входять до міста й не мають, по суті, власної доходної бази.

Дехто, напевно, вважає так: нічого-нічого, хай грішні іллічівці не живуть на широку ногу, коли інші бідують. Така «філософія зрівнялівки» не стимулює ні виробництво, ні громаду.

Утім, затягувати паски змушують і не такі благополучні досі міста, як Іллічівськ. Про Одесу, приміром, не скажеш, що вона розкошувала. За тим само індексом відносної податкоспроможності місто перебуває аж на 16-му місці в країні, а в нього теж вирішено вилучити для отого «вирівнювання» більш як сто мільйонів гривень. Заступник міського голови Юрій Казаков, який є куратором фінансових питань мерії, поділяє думку Євгена Корнієнка:

— Жоден комп'ютер, жодні параметри не можуть урахувати всіх особливостей того чи того міста або регіону. Немає й не може бути в комп'ютері рядка про те, що водопровід і каналізація в Одесі стали непридатними, що потребує колосальних капітальних вкладень реконструкція оперного театру, що в нас постали дуже серйозні проблеми у зв'язку зі зсувними процесами, що в місті тисячі мігрантів. Не зайве нагадати: Одеса споруджена з черепашнику, а термін його експлуатації давно вичерпався, будинки розвалюються...

Керівники місцевого самоврядування різних рівнів резонно вважають, що фінансова політика держави мала б націлювати не на вирівнювання бюджетів міст і районів, а на якомога вищий рівень їх економічного розвитку. І що більше вони одержують доходів, то більші витрати можуть собі дозволити. Таке заохочення призведе врешті до того, що й держава в цілому стане заможнішою. А робиться все навпаки...

Утім, на місцях уже обмірковують, особливо не афішуючи це, як би ото більше коштів, у відповідь на мінфінівські новації, приховати, залишити для власних потреб — через різні позабюджетні фонди, рахунки. Досі мали в «тіні» величезні кошти (кажуть, дорівнюють ще одному держбюджетові) підприємці і бізнесмени. То що, змусимо тепер ставати «тіньовиками» й органи місцевого самоврядування?

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса—Іллічівськ.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Рента руйнує галузь

Точка зору

У Верховній Раді триває обговорення проекту держбюджету на 2001 рік. Враховуючи те, що значна частка його доходної частини забезпечується нафтогазовою галуззю, ми попросили висловитися з цього приводу голову підкомітету Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Івана ДІЯКА.

— У проекті держбюджету на 2001 рік збережено тенденцію посилення податкового тиску на нафтогазову галузь за рахунок встановлення частини податків вище рівня 1999—2000 років, реалізація яких ставить її в нерівні умови з іншими галузями економіки та призводить до максимального вилучення коштів, пропорційно збільшуючи дефіцит капіталовкладень.

Платежі НАК «Нафтогаз України» стрімко зростають: у 1998 році — 4,4 млрд. грн., в 1999-му — 5,9 млрд. грн., на 2000 рік встановлено 6,2 млрд. грн., а на 2001-й заплановано 8,2 млрд. грн. При цьому абсолютно не враховується існуюча тенденція до зниження видобутку нафти та газу саме внаслідок відсутності джерел фінансування галузі. Мало того, встановлено нові види відрахувань до бюджету, які не передбачені Законом України «Про систему оподаткування», а саме: відрахування від плати за транзит газу в розмірі 0,29 дол. США за 1000 куб. м на 100 км (сума платежу становить близько 2,5 млрд. грн.). Тоді як розділ четвертий статті 28 Закону України «Про бюджетну систему України», однозначно тлумачить, що «закон про Державний бюджет України не може встановлювати нові, змінювати чи скасовувати існуючі податки, збори, інші обов'язкові платежі, вносити зміни до чинного законодавства». Запровадження відрахувань до бюджету від плати за транзит газу суперечить також Законові України «Про ратифікацію Договору до Енергетичної Хартії». Це стосується і відрахувань від плати за транспортування нафти.

Залишається невирішеним важливе для добувних підприємств питання внесення до бюджету рентної плати. У проекті держбюджету на 2001 рік надходження від рентної плати за природний газ, що видобувають в Україні, передбаченні в сумі 200 млн. грн., за нафту — 38,08 млн. грн. Виходячи із встановленої у бюджеті суми, ставка рентної плати за природний газ, що видобувається в Україні, має становити 13 гривень за 1000 куб. м. Незважаючи на це, статтею 4 проекту встановлено, що нафтогазодобувні підприємства мають вносити до державного бюджету рентну плату за природний газ у розмірі 17,34 грн. за 1000 куб. м. За планових ставок рентної плати на газ і нафту та об'ємів видобутку підприємствам треба буде сплатити до бюджету 446 млн. грн. замість закладених у бюджеті 238 млн. грн.

Тому вважаю, що потрібно привести у відповідність визначені у держбюджеті суми і ставки рентної плати на газ та нафту, встановивши рентну плату за природний газ у розмірі 13 грн. за 1000 куб. м із подальшим спрямуванням визначеної суми добувним підприємствам. Це надасть реальну можливість газодобувним підприємствам вже наступного року зменшити дефіцит капіталовкладень для спрямування їх на розвиток добувної галузі.

Проект не враховує пропозиції щодо зміни порядку відрахування збору на геологорозвідувальні роботи. Адже протягом останніх років 79 відсотків обсягів пошуково-розвідувальних робіт нафтогазодобувні підприємства проводять власними силами, що перевищує в 2,6 разу ліміт їх бюджетного фінансування. Пропонується відрахування на геологорозвідувальні роботи зараховувати на окремий рахунок Державного казначейства з метою використання їх винятково на фінансування геологорозвідувальних робіт.

Варто зазначити, що і значна частина нафтопроводів перебуває в незадовільному технічному стані і потребує реконструкції. Джерелом фінансування нафтотранспортної системи може бути звільнення нафтотранспортних підприємств від плати у державний бюджет за транзит нафти, що дасть змогу щорічно спрямовувати в галузь понад 200 млн. грн.

У зв'язку з тим, що з року в рік перед підприємствами галузі зростають борги бюджетів усіх рівнів через те, що в місцевих бюджетах не передбачаються в повному обсязі видатки на придбання природного газу бюджетними установами та не здійснюється належним чином фінансування пільг і субсидій населенню, необхідно передбачити в державному бюджеті 2001 року цільові субвенції місцевим бюджетам для розрахунків за природний газ, використаний бюджетними установами та населенням, в частині пільг і субсидій у розмірі 2152 млн. грн. та компенсацію пільги на придбання природного газу громадянами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, у сумі 39 млн. грн. На сьогодні заборгованість бюджетних установ за спожитий газ та бюджетів усіх рівнів в частині пільг, субсидій, різниці в ціні між тарифами за спожитий у 1995—1998 роках населенням газ становить 4640 млн. грн. Це аж ніяк не повний перелік проблем, які потрібно вирішити в рамках прийняття бюджету 2001 року.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

Готується законопроект

Кожен мешканець — у базі

Проектом головного фінансового документа уряд намагається встановити нові міжбюджетні відносини. Наприклад, закріплення за кожним місцевим бюджетом його власних доходів на тривалий період, на мою думку, сприятиме зацікавленості місцевих органів влади наповнити власну податкову базу. І те, що місцеві бюджети складено на основі гарантованих фінансових нормативів — на одного мешканця, одного учня, одного одержувача державних допомог, — також слугуватиме базою нових раціональних відносин між центром та регіонами.

Проте залишилися невирішеними для місцевих бюджетів декілька важливих фінансово-економічних проблем. Зокрема, не враховано асигнування на погашення боргів. А, скажімо, загальна бюджетна заборгованість у Рівненській області становить 67 мільйонів гривень, з яких 6,9 млн. грн. — заробітна плата та соціальні виплати. Цю суму в повному обсязі треба включити до розрахункових показників Мінфіну.

Так само є потреба в коштах на сплату за споживання енергоносіїв. Ці видатки мають виділятися окремим рядком у бюджеті. І витрати по розрахунках за енергоносії, субсидії і пільги мають належати до соціально захищених і першочергових. А при фінансуванні — включатися до 75 відсотків проведеного фінансування на соцвиплати.

Пропоную залишити на наступний рік 100-відсотковий норматив зарахування дотації області. Але це не треба ставити в залежність від платників податків, у яких виникла недоїмка, як, наприклад, ВП «Рівненська АЕС». Це не юридична особа. А не сплатили через причини, розв'язання яких не залежить від області.

Законом про державний бюджет на 2000 рік вперше передбачається додаткові надходження доходів держбюджету акумулювати на місцях і розподілити між державним бюджетом та бюджетом відповідної території у рівних частинах. Цей захід справді стимулює збільшення надходжень до бюджетів усіх рівнів. Аналогічна стаття (46) є і в проекті закону про бюджет на 2001 рік. Однак досі Кабінет Міністрів чомусь не встановив порядок нарахування таких коштів.

Валентин КРОКА,
заступник голови Рівненської обласної ради.

Коментар

Чого тобі, Вовочко?

Хтозна, якого коника викинув би анекдотний Вовочка, якби, приміром, потрапив у парламентський комітет з питань науки та освіти. Та ще тоді, коли законодавці обговорювали з прем'єром Віктором Ющенком, віце-прем'єром Миколою Жулинським і міністром фінансів Ігорем Мітюковим, на скільки гривень підняти заробітну плату вчителям середньої освіти і педагогам вузів.

Але що тягнув би руку, вимагаючи слова, то неодмінно. Вовочку дратує те, що життя стало нецікавим. За мізерних заробітних плат дорослих адресна допомога держави — ніби гривеник, з яким навіть не потикайся у «Макдональдс». Кажуть, учителька довго хворіла, бо не було грошей на дійові ліки. З нею разом страждав і він, бо не мав можливості зривати її уроки.

Вовочці сивенька вчителька дуже подобається. Але не практична вона якась, надміру довірлива. Оце по радіо передали, що нібито навесні педагогам підвищать зарплату на 25 відсотків. Почула — і одразу одужала. Якби ж договорили, на скільки відсотків зростуть ціни на їжу, одяг та комунальні послуги, то, певно, і тепер хворіла б. Ото правда: слова зціляють...

Тим часом у профільному комітеті парламенту Вовочка почув би про плани законодавців підняти зарплату його вчительці удвічі (до 280 гривень, як у промисловості). І хтозна, чи не запитав би віце-прем'єра або міністра про... труби. Попри арифметику, чим у житті їх не заповнюй, а витече з них завжди більше очікуваного. Отож, як каже його простодушний батько, труби завжди горять. Вовочка запитав би у прем'єра, скільки разів на нову зарплату вчителька піде у магазин?

Якщо лічити на пальцях, то виходить, що удвічі менше, ніж ходитимуть викладачі вузів, чий місячний заробіток законодавці пропонують підвищити до 560 гривень. Але це, звісно, як і на чиїх пальцях лічити. На пальцях головного казначея, скажімо, виходить, що на покриття усіх витрат для підвищення зарплат педагогічному складу країни знадобиться не менш як півмільярда гривень. А той, хто ховає свої гроші десь у Швейцарії, взагалі не лічить на пальцях і його сивенька вчителька не обходить. А на трьох пальцях Вовочкиного батька завжди один і той само результат, який він за наукою називає і прожитковим мінімумом і зарплатою педагога.

Сергій ВЛАД.

Тарас Шевченко повернувся на шкільний зошит

 Вітчизняний стиль

Схоже, період «дикого» капіталізму минає, і його першопрохідники замислюються не тільки про власне майбутнє, але й про виховання підростаючого покоління. Нещодавня зустріч у редакції газети з підприємцями засвідчила і те, що незалежна Україна відбулася. Вони попросили моральної підтримки їхньому проекту «Галерея історичного портрета». І ця «Галерея» має розташуватися на учнівських зошитах. Точніше, вона з'явилася.

Уже виготовлено зошити з портретами Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Олександра Довженка та Ярослава Мудрого. Однак це не ті зошити, в яких наше покоління в перших класах старанно виводило свої каракулі. Виготовлені з крейдяного високоякісного паперу, з кольоровою обкладинкою, на якій видруковано не тільки портрет історичної особи, а й пам'ятні місця, пов'язані з її іменем. Серія, започаткована портретом молодого Тараса, містить і найнеобхіднішу інформацію про ту чи ту історичну постать.

— Я подумав: а чому моє дитя має споглядати на зошитах зірок естради чи спорту, до того ж чужинецьких? Отож і виникла ідея створити новий тип зошита. Бо, хоч як би там було, дітям потрібно прищеплювати почуття любові до своєї Батьківщини, виховувати в них національну свідомість, — розповів заступник директора акціонерного товариства закритого типу «Інпрофосвіта» Костянтин Погорілий.

Ми не переповідатимемо всі перипетії народження нового проекту, про ті бар'єри і проблеми, які довелося подолати авторам ідеї, — вона реалізована, вона існує, так би мовити, матеріалізована. Проте її розробники переконані — межі для вдосконалення немає. Тим паче що в планах — випуск таких шкільних зошитів з 50 портретами відомих історичних постатей. Головне для виробників, щоб праця не була марна. До того ж за умов жорсткої конкурентної боротьби, в якій інколи правил не існує. Адже багато фірм, які випускають таку саму продукцію, уникають оподаткування, порушують авторські права тощо.

Костянтин Погорілий і його однодумці вважають, що їхню продукцію можна здешевити. Її оптова ціна — 38—40 копійок, решту накручують посередники і роздрібна торгівля. А тому вони пропонують застосувати систему централізованого постачання шкіл навчальним приладдям. Точніше, відродити її. Скажімо, через мережу шкільних бібліотек, або поновити шкільну торгівлю. До речі, я пам'ятаю, як у шкільному буфеті торгували не тільки солодощами, випічкою, але й зошитами, ручками, олівцями. Власне, і бібліотекарі могли б заробити ще якусь додаткову копійку до своєї надто скромної зарплати.

Переконаний — ця ідея має право на життя і реалізацію. Потрібна лише зацікавленість і міністерства, і місцевих управлінь освіти. Не можна покладатися лише на винахідливість вчителів і директорів шкіл, та ще на бюджетні кошти — вони надто мізерні сьогодні. Потрібно спростувати думку про те, що будь-яка ініціатива — лише покарання.

Володимир КОРОЛЮК.

Біле багатство подільського чорнозему

 Фоторепортаж

Ще не плаче осіннє захмарене небо. Золоті дощі впалого листя не лякають — тішать око. Ще не сіються перші сніжинки. Мереживо павутиння снує у повітрі вигадливі візерунки. Останні дні «бабиного літа»...

— Хоч наприкінці пощастило нам з погодою, — каже наш гід по буряковому лану, керівник товариства «Полква», Герой України Василь Петринюк. — А то навесні і влітку ми вже думали, що небеса замислили влаштувати нам «цукровий страйк». І не тільки цукровий...

Ми приїхали на буряковий лан товариства «Полква» в «історичний момент» — на солодких копальнях завершувалася робота. Тепер не страшні ні дощі, ні сніги. Тому і сам «командарм» Василь Петринюк, і його бійці — бригадир новоставецької бригади Іван Каленик, тракторист Олександр Остапчук, комбайнер Анатолій Кислюк не приховували торжества. Урожай, як для нинішнього неласкавого для селян року, справді непоганий — по 370 центнерів з гектара. Всього у «Полкві» «під буряком» — 500 гектарів, з них 20 відсотків було відведено під ручне збирання. Решту поля сіяли, обробляли і копали, як сказав Василь Андрійович, традиційною українською технікою.

— Цей чорнозем, що ви бачите перед собою, має видати «на-гора» білий скарб: плануємо одержати 1,5 тисячі тонн цукру. Ви знаєте, що тутешні буряки, як діабетики, містять підвищений рівень цукру? — пожартував господар.

Є в нього привід і не для жартів:

— Змушені гнати машини з буряками аж на Кременецький цукровий завод: це майже сто кілометрів, хоча Теофіпольська цукроварня на наших полях, он видніється по сусідству. Але змушені йти на зайві транспортні витрати — сусід нехтує добропартнерськими стосунками і нещадно обраховує товаровиробника. Торік він узагалі «нагрів» господарства на 1821 тонну цукру і більш як на 1400 тонн меляси... Тому й «катаємося» до сусідньої області...

Остання машина від'їжджає з поля. «Діабетичні» буряки у вигляді цукру опиняться на наших столах. І всі ми відчуємо солодкий смак подільського краю.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Хмельницька область.

Гріють руки на пенсіонерах

 Сільські вісті

На Черкащині пожвавлюється продаж земельних сертифікатів — це незважаючи на відсутність відповідної законодавчої бази. Особливо багато охочих збути наділ (у середньому по області він становить три га) серед самотніх людей похилого віку. Навесні свій пай вони реалізували по 500 гривень. Нині деінде дають і тисячу. В одному з районів розглядається судова справа за позовом приватного підприємства до колишньої власниці земельного паю. Жінка похилого віку продала свій наділ більш як за дві тисячі гривень сусідам-підприємцям. Потім ті передумали будуватися на купленій ділянці і вимагали повернути гроші. Дійшло до суду.

Всього в області офіційно, через нотаріальні контори, з реєстрацією у районних відділах земельних ресурсів, продано 101 пай. Законність купівлі-продажу, права на володіння земельною часткою перевіряла за дорученням Президента обласна прокуратура. Порушень в оформленні документів не знайшла. Проте виявлено факт хабарництва в Уманському районі. Там колишній сільський голова за 400 гривень і 30 доларів роздавав односельцям землю під городи. Задля цього було розорано сільський стадіон. За такі оборудки кількох відповідальних осіб з районного відділу земельних ресурсів та самого екс-голову арештовано.

Дедалі частіше об'єктом посиленої уваги з боку спритників стають самотні пристарілі власники земельних паїв. Ділки їх всіляко обходжують, задобрюють гостинцями з метою добитися жаданого заповіту на своє ім'я.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

 Коментар до теми

Люди, будьте пильні!

Земельна реформа страждає на хворобу, що зветься «відсутність нормативно-правової бази». Проходять новозміни згідно з указами Президента Леоніда Кучми. Ними здебільшого і керуються. Коли ж виникають конфліктні ситуації щодо гектарів, а їх тисячі, суди визнають лише закони. Укази і закони далеко не завжди стикуються. Не завжди між ними є правовий місток. Отже, життя переконує: мали рацію ті, хто запевняв, що спочатку потрібно було створити відповідне правове поле, а вже потім здійснювати складні і доленосні пертурбації на селі.

Зміни до Земельного кодексу України лише готують. Щоправда, на політичному олімпі щодо купівлі-продажу гектарів — цілковита невизначеність. За прикладом далеко ходити не треба. Скуповування земельних паїв у селян, до якого сьогодні дехто вдається, — абсолютно незаконний акт, зазначає нині Президент України Леонід Кучма. Керівник держави заявив: «Той, хто купив паї, має повернути їх власникам без відшкодування затрачених коштів». Бо земля в Україні ще не є об'єктом продажу — її можна лише здавати в оренду.

Інша хвороба аграрних новозмін — вони тривають в умовах безгрошів'я селян і тотальної правової безграмотності населення. А належної роз'яснювальної роботи годі й чекати. Так, за інформацією Інституту землеустрою УААН, середня вартість одного гектара ріллі — не п'ятсот і не тисяча, а 7,3 тисячі гривень. Наша газета про це вже писала. Водночас, повідомив народний депутат України Анатолій Матвієнко, окремими особами в Київській області вже скуплено за безцінь (100 грн. за сертифікат) понад 3 тис. га землі, у Миколаївській області — близько 10 тис. га, у Дніпропетровській — 18 тис. га, Одеській — 8 тис. га.

Хто відповідатиме за тотальне обезземелення селян?

Галина КВІТКА.

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311190.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України